

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 63 Pž-6866/2019-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Zubović, predsjednice vijeća, dr. sc. Srđana Šimca, suca izvjestitelja i Nevenke Marković, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja ARIS 2000 d.o.o. Zagreb, Fratersčica 60, OIB 06571045637, kojeg zastupa punomoćnica Sandra Dragičević, odvjetnica u Zagrebu, Palmotićeva 60, protiv tuženika LOCAT CROATIA d.o.o. Zagreb, Damira Tomljanovića Gavrana 17, OIB 34403322678, kojeg zastupa punomoćnik Josip Mađarić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Mađarić & Lui d.o.o. Zagreb, Zelinska 4, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-818/2018 od 17. rujna 2019., 16. lipnja 2020.

p r e s u d i o j e

Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-818/2018 od 17. rujna 2019. u točkama I., II. i III. njene izreke i sudi:

I. Proglašava se nedopuštenim pljenidba i prijenos novčanih sredstava na temelju zadužnice izdane 4. kolovoza 2006. od strane tužitelja u korist tuženika u iznosu od 100.000,00 kn (stotisuća kuna), koju je ovjerio javni bilježnik Vlasta Zajec iz Zagreba, poslovni broj Ov-9050/06.

II. Nalaže se tuženiku u roku od osam dana naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 5.422,00 kn (pettisućačetiristodvadesetdvije kune).

III. Odbacuje se tužiteljev zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 1.000,00 kn (tisuću kuna) kao nepravovremen.

Obrazloženje

Pobijanom presudom u točki I. njene izreke odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev za proglašenje nedopuštenim pljenidbe i prijenosa novčanih sredstava na temelju zadužnice izdane 4. kolovoza 2006. od strane tužitelja u korist tuženika u iznosu od 100.000,00 kn, koju je ovjerio javni bilježnik Vlasta Zajec iz Zagreba, poslovni broj Ov-9050/06. U točki II. njene

izreke odbijen je kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka. U točki III. njene izreke naloženo je tužitelju naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 3.237,00 kn. U točki IV njene izreke odbijen je kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 1.562,50 kn.

Predmet spora je proglašenje pljenidbe i prijenosa novčanih sredstava s tužiteljevog računa na tuženikov račun nedopuštenim.

Između stranaka je sporno je li tuženikovo potraživanje po izdanoj zadužnici zastarjelo.

Prvostupanjski sud je utvrdio da je tužitelj radi osiguranja tuženikove tražbine na temelju ugovora o financijskom leasingu, koji su stranke sklopile 4. kolovoza 2006., istog dana izdao tuženiku predmetnu zadužnicu. Dalje je utvrdio da je tuženik raskinuo ugovor o financijskom leasingu 10. prosinca 2009. te da je radi namirenja svog potraživanja 29. prosinca 2009. podnio na naplatu predmetnu zadužnicu. Zadužnica nije povučena s naplate, te je i dalje evidentirana u očevidniku Financijske agencije.

Dalje je prvostupanjski sud ocijenio da je podnošenjem zadužnice na naplatu 29. prosinca 2009. došlo do prekida zastarijevanja tražbine iz zadužnice, jer se radi o vjerovnikovoj radnji koja je poduzeta protiv dužnika radi ostvarenja tražbine, u smislu odredbe čl. 241. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05; dalje: ZOO). Kako izvansudski ovršni postupak naplate nije okončan, već će se to dogoditi tek povlačenjem zadužnice s naplate ili namirenjem tuženika, prvostupanjski sud drži da prekinuta zastara nije počela iznova teći. Stoga je ocijenio tužiteljev zahtjev, koji se zasniva na tezi da je tuženikovo potraživanje na temelju zadužnice zastarjelo, kao neosnovan.

Tužitelj je protiv pobijane presude, u dijelu u kojem nije uspio u sporu (točke I., II. i III. njene izreke), podnio žalbu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi je istaknuo da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo, jer je sukladno čl. 180.a u vezi s čl. 211. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05 i 67/08; dalje: OZ/96) koji je bio na snazi u vrijeme podnošenja predmetne zadužnice na naplatu, bilo propisano da se dostavom rješenja o ovrsi, odnosno zadužnice banci, ovrha smatra provedenom. Stoga tužitelj smatra da je nakon podnošenja zadužnice na naplatu, zastara iznova počela teći te je trogodišnji rok zastare, propisan u odredbi čl. 228. st. 1. ZOO-a istekao 30. prosinca 2012. Tužitelj napominje da sve i da se ne primjenjuje trogodišnji zastarni rok, da bi trebalo primijeniti opći petogodišnji zastarni rok, propisan u odredbi čl. 225. ZOO-a, pa je i taj rok istekao. Tužitelj smatra i da je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, jer prvostupanjski sud nije obrazložio zbog čega nije prihvatio mišljenje sudske prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske, koja je primjenjiva u ovoj pravnoj stvari. Zaključno, tužitelj je naveo da je prvostupanjski sud donio pogrešnu odluku o troškovima parničnog postupka, jer je tuženiku priznao pravo na naknadu troška sastava podneska koji nije bio nužan za donošenje sudske odluke.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. ZPP-a u granicama razloga navedenih u žalbi, pri čemu je po službenoj dužnosti pazio na bitne

povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (čl. 356. ZPP-a).

Tužiteljeva žalba je osnovana.

Osnovni su tužiteljevi žalbeni navodi da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo. Naime, sukladno odredbi čl. 180.a OZ/96, koji je bio na snazi u trenutku dostave zadužnice na naplatu dužnikovoj banci te koji se, sukladno odredbi čl. 211. OZ-a analogno primjenjuje i kod zadužnice, bilo je propisano da se dostavom zadužnice banci ovrha smatra provedenom.

Ujedno je propisano da se u tom slučaju ne primjenjuje odredba čl. 68. st. 2. OZ-a kojom je propisano da se dovršetak ovrhe mora utvrditi sudskim rješenjem. Dakle, s obzirom na to da između stranaka nije sporno da se podnošenjem zadužnice na naplatu nije ostvarila naplata te da tuženik kao vjerovnik nije poduzimao daljnje radnje radi ostvarenja svog potraživanja, dostavom banci zadužnice na naplatu ovrha se smatra provedenom, pa proizlazi da je sljedećeg dana 30. prosinca 2009., zastarni rok iznova počeo teći.

Što se tiče roka zastare potraživanja na temelju izdane zadužnice, ovaj sud napominje da se sama zadužnica smatra samostalnim, jednostranim pravnim poslom koji se poduzima sa svrhom pojačanja i osiguranja novčane obveze iz glavnog posla. S obzirom na to da je ona u ovoj pravnoj stvari sastavljena u formi privatne isprave na kojoj je javni bilježnik ovjerio potpis tužitelja kao dužnika, sukladno pravnom shvaćanju građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Su-IV-4/18-17 od 19. studenoga 2018., na tražbinu iz zadužnice primjenjuje se opći zastarni rok od pet godina iz čl. 225. ZOO/05.

Slijedom svega navedenoga, proizlazi da je 30. prosinca 2009., dan nakon dostave na naplatu zadužnice tužiteljevoj banci, petogodišnji rok zastare iznova počeo teći, te je istekao 30. prosinca 2010. Zbog navedenog, tuženik više ne može osnovano zahtijevati provedbu izravne naplate po izdanoj zadužnici, jer je nastupila zastara tražbine o kojoj je odlučeno ovršnom ispravom (čl. 46. st. 1. t. 11. OZ/96). Zato je odlučeno kao u izreci presude (čl. 373. st. 1. t. 3. ZPP-a).

Kako je izmijenjena odluka u glavnoj stvari, tužitelju pripada pravo na naknadu troškova parničnog postupka. Ovaj sud je utvrdio da tužitelju pripada pravo na naknadu troška sastava tužbe u iznosu od 1.000,00 kn sukladno odredbi čl. 7. t. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15; dalje: Tarifa), trošak pristupa na ročište od 17. rujna 2019., sukladno odredbi Tbr. 9. t. 1. Tarife, sve uvećano za pripadajući PDV od 25%. Tužitelju je priznat i trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 933,92 kn, te na žalbu u iznos od 1.988,00 kn sukladno odredbi Tbr. 2. t. 1., odnosno Tbr. 3. t. 1. u vezi Tbr. 1. t. 1. Tarife sudskih pristojbi sadržane u Uredbi o tarifi sudskih pristojbi („Narodne novine“ broj 118/18). Slijedom navedenog, tužitelju pripada pravo na naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 5.422,00 kn. Zato je odlučeno kao u točki II. izreke (čl. 154. st. 1. u vezi s čl. 166. st. 2. ZPP-a).

Tužitelju nije priznat trošak sastav podneska od 26. srpnja 2019., s obzirom na to da je tužitelj takav zahtjev podnio nepravovremeno, nakon zaključenja glavne rasprave, tek u svojoj žalbi. Zato je riješeno kao u točki III. izreke (čl. 164. st. 3. ZPP-a).

Zagreb, 16. lipnja 2020.

Predsjednica vijeća
Dubravka Zubović

Broj zapisa: **17896-d3910**

Kontrolni broj: **08aae-0306c-33e31**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DUBRAVKA ZUBOVIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Amruševa 2/II

23. P-818/18

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Romini Markovinović, u pravnoj stvari tužitelja ARIS 2000 d.o.o., Zagreb, Fratersčica 60, OIB: 06571045637, kojeg zastupa Sandra Dragičević, odvjetnica u Zagrebu, Palmotićeve 60, OIB 14055870242, protiv tuženika LOCAT CROATIA d.o.o. Zagreb, Damira Tomljanovića Gavrana 17, OIB 34403322678, kojeg zastupa Josip Mađarić, OIB 75732520204, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Mađarić i Lui d.o.o., Zelinska 4, Zagreb, radi proglašenja pljenidbe i prijenosa nedopuštenim, nakon javne glavne rasprave zaključene 10.rujna 2019. u prisutnosti punomoćnika tuženika i prisutnosti tužitelja, dana 17.rujna 2019.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev za proglašenje nedopuštenima pljenidbe i prijenosa novčanih sredstava temeljem zadužnice izdane 04.kolovoza 2006. od strane tužitelja u korist tuženika u iznosu do 100.000,00kn, ovjerene od strane Javnog bilježnika Vlaste Zajec, Zagreb, 04.kolovoza 2006. pod brojem OV-9050/06.

II. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka.

III. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 3.237,50 kn, u roku od 8 dana.

IV. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 1.562,50 kn, kao neosnovan.

Obrazloženje

Tužitelj navodi u tužbi da je na pokretanje predmetne parnice upućen zaključkom Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj Ovr-1648/18 od 07. ožujka 2018., radi proglašenja nedopuštenim pljenidbe i prijenosa novčanih sredstava temeljem zadužnice koju

je izdao u korist tuženika 04. kolovoza 2006. u iznosu od 100.000,00 kn, ovjerene od strane Javnog bilježnika Vlaste Zajec, Zagreb, 04.kolovoza 2006. pod brojem OV-9050/06, koju je tuženik podnio na izravnu naplatu Financijskoj agenciji 29.prosinca 2009. i koja je evidentirana u Očevidniku redosljeda naplate, iz razloga što smatra da je 30.prosinca 2012. nastupila zastara tražbine koja je bila osigurana tom bjanko zadužnicom.

U odgovoru na tužbu tuženik osporava tužbeni zahtjev u cjelosti, navodeći, u bitnom, da tražbina tužitelja, s osnova zadužnice Ov-9050/06 nije u zastari te ističe da je iz navedene dokumentacije vidljivo da je zadužnica podnesena na naplatu 29.12.2009. te se od navedenog dana provodi postupak izvansudske ovrhe. Kako je Ugovor o leasingu sklopljen dana 29.12.2009., a raskinut 10.12.2012. godine, u razdoblju prije slanja zadužnice na naplatu, navodi da nije mogla nastupiti zastara potraživanja. Ističe da predmetna zadužnica nikada nije povučena sa postupka izvansudske naplate i dok FINA po istoj postupka, zastara ne počinje ponovno teći, jer postupak ovrhe po zadužnici nije okončan, pa zastara nije mogla nastupiti.

Tužitelj smatra da zastarijevanje nije prekinuto niti jednom radnjom tuženika.

Tijekom dokaznog postupka pročitani su zaključak Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj Ovr-1648/18 od 07.03.2018. (list 3-4 spisa), Prijedlog radi donošenja rješenja od 19.02.2018. (list 5-7 spisa), zahtjev za naplatu zadužnice tuženika (list 8 spisa), blanco zadužnica od 04.08.2006. (list 9-10 spisa), Ugovor o financijskom leasingu od 04.08.2006. (list 11 spisa), obavijest o raskidu ugovora o financijskom leasingu od 10.12.2009. godine (list 12 spisa), Ugovor o financijskom leasingu 8517/06 – posebni uvjeti od 18.07.2006. (list 29-33 spisa), Pregled stanja duga na dan 18.12.2018. godine (list 38 spisa), sudska praksa (list 39-40 i 48-49 spisa).

Ocjenom izvedenih dokaza, sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, dalje u tekstu: ZPP), sud je zaključio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

Predmet spora jest proglašenje pljenidbe i prijenosa novčanih sredstava s računa tužitelja na račun tuženika, temeljem zadužnice, nedopuštenim.

Među strankama je nesporno da je radi osiguranja tuženikove tražbine prema tužitelju temeljem Ugovora o financijskom leasingu 8517/06 od 04.08.2006. tužitelj izdao u korist tuženika zadužnicu, ovjerenu od strane Javnog bilježnika Vlaste Zajec, Zagreb, 04.08. 2006. pod brojem OV-9050/06, da je radi namirenja te tražbine tuženik predmetnu zadužnicu podnio na naplatu 29.12.2009. te da predmetna zadužnica nije niti povučena s naplate te da je i nadalje na postupanju kod Financijske agencije. Nije sporno niti da je tuženik raskinuo ugovor o leasingu dana 10.12.2009.

Sporno je da li je nastupila zastara.

Kako potraživanje tužitelja prema tuženiku proizlazi iz ugovora o financijskom leasingu, a poslovi financijskog leasinga čine tuženikov predmet poslovanja, to se radi o potraživanju proizašlom iz trgovačkog ugovora, u smislu odredbe čl. 14. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., dalje u

tekstu: ZOO), o pružanju usluga za koje je propisan zastarni rok u trajanju od 3 godine (čl. 228. st. 1. ZOO-a).

Zastara se prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine (čl. 241. ZOO-a).

Naplata vjerovnikove tražbine temeljem zadužnice ili bjanko zadužnice jest izvansudski ovršni postupak, koji se je prema odredbama nekadašnjeg Ovršnog zakona (Narodne novine, broj: 57/1996., 29/1999., 42/2000., 173/2003., 194/2003., 151/2004., 88/2005., 121/2005., 67/2008., dalje u tekstu: OZ/96) provodio tako da je vjerovnik dostavljao banci dužnika zadužnicu ili bjanko zadužnicu izdanu u njegovu korist s učincima dostave pravomoćnoga sudskog rješenja o ovrsi i to neposredno u prijamnom uredu banke, preporučenom poštanskom pošiljkom s povratnicom ili preko javnoga bilježnika, temeljem čega bi banka izvršila zapljenu novčanih tražbina dužnika po računu i prijenos istih na račun vjerovnika (čl. 183. st. 3. i čl. 183.a st. 2. OZ-a/96).

Dana 1. siječnja 2011. stupio je na snagu ZPONS kojim je provedba izvansudske ovrhe na novčanim sredstvima ovršenika kod banaka povjerena Financijskoj agenciji te je određeno da će s tim danom Financijska agencija preuzeti od banaka osnove za plaćanje upisane u njihovim očevidnicima po kojima postupak ovrhe, odnosno osiguranja još uvijek traje, s time da se u osnove za plaćanje ubrajaju i zadužnice (čl. 32. st. 1. i čl. 33. ZPONS-a).

I prema danas važećem Ovršnom zakonu (Narodne novine, broj: 112/2012., 25/2013., 93/2014., 55/2016., 73/2017., dalje u tekstu: OZ/12/) naplata potraživanja temeljem zadužnice i bjanko zadužnice provodi se u izvansudskom ovršnom postupku putem Financijske agencije (čl. 209., 211., 241., 215. i 218. OZ-a/12).

Dakle, podnošenjem predmetne zadužnice na naplatu dana 29.12.2009. tuženik je pokrenuo izvansudski ovršni postupak kojim je zastara prekinuta. Stoga, zastara je prekinuta jednom od vjerovnikovih radnji poduzetom protiv dužnika, a u ovom konkretnom slučaju, tu radnju predstavlja podnošenje na naplatu dana 29.12.2009.

Kad je prekid zastare nastao zahtjevom ovrhe, zastara počinje teći iznova od okončanja tog postupka (čl. 245. st. 4. i 5. ZOO-a).

Predmetni izvansudski ovršni postupak biti će okončan povlačenjem predmetne zadužnice s naplate ili namirenjem tuženika temeljem iste (čl. 214. st. 6. i čl. 215. st. 3. OZ-a/12).

Stoga kako zastara u konkretnom slučaju, nakon njenog prekida 29.12.2009., nije niti počela ponovno teći, to potraživanje tuženika nije u zastari pa je tužbeni zahtjev za proglašenje nedopuštenim pljenidbe i prijenosa temeljem predmetne zadužnice neosnovan.

S obzirom da je sud odlučne činjenice mogao utvrditi na temelju izvedenih dokaza i s obzirom na zauzeta pravna shvaćanja dana u obrazloženju, sud je izvođenje daljnjih dokaza ocijenio nepotrebnim, te je odbio daljnje dokazne prijedloge.

Budući da je tužitelj u cijelosti izgubio parnicu, ne pripada mu naknada troškova parničnog postupka, a dužan je iste naknaditi tuženiku (čl. 154. st. 1. ZPP-a).

Prema u tužbi naznačenoj vrijednosti predmeta spora u iznosu od 2.952,04 kn i sadržaju postavljenog zahtjeva, tuženiku pripada naknada za odgovor na tužbu u iznosu od 1.250,00 kn (Tbr. 8/1 i Tbr. 42 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika /Narodne novine, broj: 142/2012., 103/2014., 118/2014., dalje u tekstu: OT/), za ročište od 10. rujna 2019. u iznosu od 1.250,00 kn (Tbr. 9/1 i Tbr. 42 OT-a) i za podnesak od 05. rujna 2019. u iznosu od 312,50 kn (Tbr. 8/3 i Tbr. 42 OT-a), dakle, ukupno 2.812,50 kn uvećano za trošak sudske pristojbe za odgovor na tužbu u iznosu od 425,00 kn ili sveukupno 3.237,50 kn.

Tuženiku nije priznata razlika od zatraženog do priznatog troška za sastavljanje podneska od 05. rujna 2019. po Tbr.8/1 OT u iznosu od 1.000,00 kn preko dosuđenog od 250,00 kn uvećano za PDV od 25% jer navedeni podnesak pripada kategoriji "ostalih podnesaka" i prema navedenom tarifnom broju za sastavljanje ostalih podnesaka pripada mu 25% nagrade iz Tbr.7/1.

Nepotrebnim je sud ocijenio zahtjev tuženika za naknadu troškova pristupa ročištu za objavu presude u iznosu od 500,00 kn uvećano za PDV od 25%, a to stoga što se dostava presude strankama koje su obaviještene o ročištu na kojem se presuda objavljuje, u slučaju njihovog nedolaska na ročište za objavu, obavlja putem e-oglasne ploče suda istog dana kad je presuda objavljena pa je stoga trošak dolaska na ročište na kojem se presuda objavljuje nepotreban u smislu čl. 155 ZPP. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točki IV izreke.

U Zagrebu, 17. rujna 2019.

Sudac:
Romina Markovinović

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 8 dana od dana kada se smatra da je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 8 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), koja se podnosi putem ovog suda u dva primjerka za sud i u jednom primjerku za svaku protivnu stranku.

DNA:

- tužitelju po punomoćniku
- tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **1788e-1b6cb**

Kontrolni broj: **0ccfb-28d1e-fdcc9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=ROMINA MARKOVINOVIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

PRIMLJENO 20-03-2018		
BROJ	SPIS	PODBROJ
1567	18-26	04

ZAKLJUČAK

Općinski građanski sud u Zagrebu, u ovršnom predmetu ovrhovoditelja, LOCAT CROATIA d.o.o., Zagreb, Damira Tomljanovića Gavrana 17, OIB: 34403322678 zastupana po punomoćniku Mladen Ćorić, odvjetnik u Zagrebu, protiv ovršenika, ARIS 2000 d.o.o., Zagreb, Fraterščica 60, OIB: 06571045637, odlučujući o prijedlogu ovršenika radi proglašenja pljenidbe i prijenosa nedopuštenim u postupku izravne naplate, dana 07. ožujka 2018. godine

zaključio je

Upućuje se ovršenik da u roku od 15 (petnaest) dana od dana dostave ovog zaključka pokrene parnicu radi proglašenja pljenidbe i prijenosa u postupku izravne naplate nedopuštenim iz razloga propisanog odredbom čl. 50. st. 1. t. 11. Ovršnog zakona, te se poziva da u roku od 15 (petnaest) dana od dana takvog postupanja dostavi dokaz o istom.

Obrazloženje

Ovršenik je dana 19. veljače 2018. godine sudu podnio prijedlog za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim u postupku izravne naplate pred Financijskom agencijom temeljem bjanko zadužnice poslovni broj Ov-9050/06 od 04. kolovoza 2006. godine.

U prijedlogu od 19. veljače 2018. godine ovršenik osporava dopuštenost naplate po navedenoj osnovi pozivajući se žalbeni razlog iz čl. 50. st. 1. točka 11. Ovršnog zakona.

Prijedlog ovršenika dostavljen je na očitovanje ovrhovoditelju koji je podneskom od dana 05. ožujka 2018. godine osporio sve navode ovršenika kao neosnovane.

Odredbom čl. 210. st. 1 Ovršnog zakona (Narodne novine broj 112/12, 25/139 3/14, 55/16 i 73/17 dalje; OZ) propisano je da nakon što primi obavijest o tome da je protiv njega zatražena izravna naplata tražbine na temelju isprave iz čl. 209. st. 1 OZ-a prema odredbi iz čl. 209. st. 5. OZ-a ili na drugi način sazna da je zatražena takva naplata protiv njega ovršenik može predložiti sudu da donese rješenje kojim će se pljenidba i prijenos proglasiti nedopuštenim. Odredbom čl. 210. st. 2 OZ-a propisano je da se na prijedlog za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim iz st. 1 toga članka na odgovarajući način se primjenjuju odredbe o žalbi protiv rješenja o ovrsci (čl. 50. i 53. OZ-a).

Ovršenik predlaže proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim u postupku izravne naplate iz razloga propisanog čl. 50. st. 1. t. 11. OZ-a.

Odredbom čl.52. st.1 OZ-a propisano je da ako je žalba izjavljena iz razloga iz čl.50. st.1. t. 7. i t. 9. do 11. OZ-a, sud prvog stupnja dostavit će žalbu ovrhovoditelju radi očitovanja u roku od 8 dana, dok je stavkom 3. istog članka propisano da ako ovrhovoditelj ospori postojanje tih razloga ili se ne očituje u roku od osam dana, sud prvog stupnja donijet će bez odgode rješenje kojim će ovršenika uputiti da u roku od petnaest dana od dana dostave toga zaključka pokrene parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom zbog razloga iz stavka 1. toga članka zbog kojeg je izjavio žalbu.

Kako ovršenik ističe žalbeni razlog iz čl.50. st. 1. t. 11. OZ-a, a koje navode je ovrhovoditelj osporio, dok ovršenik njegovu osnovanost nije dokazao javnom ili javno ovjerovljenom privatnom ispravom, niti su činjenice na kojima se žalba temelji općepoznate i ne mogu se utvrditi primjenom pravila o zakonskim predmnjevanjima (čl.52. st.4 OZ-a) valjalo je temeljem odredbe čl.210 OZ-a u vezi s čl.52 st.3. OZ-a, odlučiti kao u izreci ovog zaključka.

U Zagrebu, 07. ožujka 2018. godine

Sudski savjetnik:
Ana Čosić, v.r.

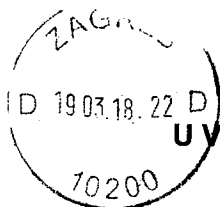
UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog zaključka nije dopušten pravni lijek (sukladno čl. 11. st. 5 Ovršnog zakona)

DNA:

1. Ovrhovoditelju po pun
2. ovršeniku
3. spis

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
10000 ZAGREB
Poštanski pretnac 303

U VLASTITE RUKE

O M O T

658

Oznaka spisa: 27 Ovr-1648/2018

Ovršni postupak

Naziv otpravka koji se dostavlja:

Rješenje od 07.03.2018.

Broj priloga: 1

Na adresu primatelja:

ARIS 2000 d.o.o. za trgovinu i usluge

Fratersčica 60

10000 Zagreb

Poštarina plaćena HP-u d.d.
u sortirnici
10200 Zagreb

Adresa primatelja:

ARIS 2000 d.o.o. za trgovinu i usluge

Fratersčica 60

10000 Zagreb

